

Проповед на Богоявление

Братя и сестри,

На днешния ден – великия Господски празник Богоявление, честваме Кръщението Господне във водите на река Йордан – тогава, когато над токущо излезлия от водата Спасител се спуска Светия Дух във вид на гълъб и от небесата се чува гласът на Бог Отец – *„Това е Моят възлюбен Син, върху Когото е Моето благоволение“*. Така се разкрива Троичната тайна, загатната в Стария Завет, пред очите на повярвалите в Христа се удостоверява безсъмненото - Единосъщен и Троично проявен, Бог се явява пред нас.

За да се изпълни всяка правда, Безгрешният приема покаяно кръщение, за да даде пример за нас. Водната стихия се освещава, при потапянето на Онзи, чрез Когото всичко е станало. Предтечата Господен и ангелите небесни немеят пред тази велика тайна. Защото не е достатъчно да изповядваме вярата, казвайки че Бог е един. Защото Той – Всеблагият е благоволил да се разкрие на последвалите Неговия Син – на християните. Бог е благоволил да повдигне завесата от създание мира – това, че Бог е Троичен. Така както казва свети Григорий Богослов – „Троица в Единица, Единица в Троица“ – така изповядваме Господа всеки път, когато се прекръстваме.

Възможно е дори да не го знаем, защото живеем във време на ужасно духовно невежество, но ние всеки път, в правилно положения кръстен знак, изповядваме, призоваваме и се уповаваме на Светата Троица, чийто символ са трите събрани пръста на десницата ни.

И понеже знаем, че Бог винаги възпълва недостигащото, се молим Нему да ни подкрепи и помилва, да ни облагодати и вразуми. Да смекчи сърцата ни, та да бъдем истински Негови следовници, да просвети ума ни, та да Го изповядваме с дух и истина. Да прозрем, че вярата не е просто набор от обреди и практики, а е духовен път, духовна лествица, разбиране и проумяване на висините в Писанието и Преданието, животрептящо дихание на Светия Дух, живеещ в тайнствата.

Да търсим истинския смисъл в това, защо Църквата повелява определено облекло – жените в женски дрехи, мъжете – в мъжки, защо по време на литургия трябва да мълчим, защо не бива да правим гневни упреци срещу някое тичащо дете в храма, защо постът е божествена повеля ... Всички тези неща, достигнали до нас от покойните ни сродници, са ценни, защото носят дълбок смисъл и символизъм, бележещи нашето поведение на християни. Днес е Йордановден, не защото честваме свети Йордан, днес Спасителят се кръщава във водите на река Йордан.

Да имаме просветна вяра!

Да не допускаме дух на умопомрачителен раздор да ни завладява, защото опиянени от илюзорната представа за собствената праведност, се опитваме да бъдем учители в Църквата, където, както е известно, сме само ученици.

Примерът, който стои пред нас, са житията на светиите, а не собственото ни мнение.

Защото онзи, който изказва и с гняв натрапва своето мнение, без да се е задълбочил в духа и същината на християнския живот, има опасност да остане завинаги „мед що звънти и кимвал що звека“.

Но нека се уповаваме на Триличния Бог – Отец, Син и Дух Свети, на Светата Единоначална и Животворяща Троица, на Майката Божия и на Предтечата Господен, като съзнаваме собствената си слабост и греховност.

Защото дните на човека са като трева.

Да даде Господ да се подготвим подобащо за вечния живот в тези кратки земни дни. Амин!

2019 г.